

POZNAT BOŽÍ VŮLI

Ko 1,9-12

Církev v Kolosis

Když apoštol Pavel psal list křesťanům v Kolosách, tak na prvním místě vyjádřil vděčnost za jejich víru, lásku a naději (1,4-5). Nazývá je věrnými bratry v Kristu (1,2), a proto za ně stále děkuje Bohu Otci (1,3). Dále mluví třeba o jejich kázni a pevnosti víry v Krista (2,5). Až by se zdálo, že takoví křesťané vlastně už nic dalšího nepotřebují. Vypadají jako zralé jablko, tak akorát červené a sladké. Pavel však píše tento list proto, že Kolosané sice stojí pevně v Pánu, ale ještě nejsou u cíle, a proto se za ně modlí. Modlí se za to, aby tamější křesťané i poznávali skutečnou Boží vůli a řídili se jí. Jen tak se uchovají ve zdravé víře až ke dni Kristovu. A byl bych rád, kdyby se tato Pavlova modlitba stala i naším povzbuzením do nového roku. Hlavním zájmem Pavlovy modlitby je, aby Kolosané poznali Boží vůli tím správným způsobem.

Boží vůle

„Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli“ (v. 9). Poznat Boží vůli. To někdy může pro křesťany být takovým neurotickým bodem. Jak poznat co je a co není Boží vůle? Jistě jsme se všichni v různých situacích Pána Boha ptali: Jaká je tvá vůle? Jak se mám rozhodnout? Kudy a jak mě chceš vést? A báli jsme se při tom, abychom nešlipli vedle. Ve svém křesťanském životě můžeme rozlišovat mezi Boží vůlí *obecnou* (která je určena pro všechny lidi bez rozdílu) a *konkrétní* (která je určená pro nás osobně). Boží obecná vůle je ta, která je dostatečně srozumitelně zachycena v Bibli. Bible o některých věcech říká naprosto jasně, jak je máme či nemáme dělat. A pak je tu ta konkrétní část Boží vůle ušitá každému na míru. V ní jde o konkrétní Boží plán s mým životem. Vězte, že pokud Bible vede křesťany k poznávání a plnění Boží vůle, pak se tím míní především ona *obecná* část Boží vůle, tedy, že máme poznávat a hlavně žít to, co nám Pán Bůh jasně vyjevil. Tam má směřovat náš hlavní zájem a naše hlavní pozornost. Tu *obecnou* Boží vůli nemusíme sáhodlouze hledat, ale pochopit ji, přijmout a plnit. A tu bývá náš neduh. My někdy moc dobře víme, jaká je v nějaké věci Boží vůle, ale nechce se nám ji plnit. Pak to dokážeme všelijak rozmazávat a mlžit a donekonečna se přít, jak to vlastně Bůh myslel a že nic není tak černobílé, jak to vypadá. My, křesťané, někdy dokážeme pozoruhodné ekvilibristické kousky s Boží vůlí, že z ní vyjde nakonec něco úplně jiného, než jak to Bůh vyslovil. Tady nebývá naším problémem Boží vůli znát, ale hledání výmluv a vytáček. Je tu pak ale jistě i oblast, kde skutečně Boží vůli hned neznáme a ptáme se, co od nás Bůh žádá a kudy nás chce vést. Máme v sobě třeba upřímného ducha a bojíme se úkroku stranou, že bychom si zbytečně rozbili nos nebo dokonce museli strpět Boží výtku nad naší nerozvážností. A tak se ptáme, někdy docela zoufale: Jaká je tvá vůle? Jak se mám rozhodnout. Víme, že je to otázka aktuální především mezi mládeží, před kterou jsou mnohá životní nelehká rozhodnutí: jaké studium, jaké povolání, jakého partnera apod. Co poradit když se někdo takto upřímně ptá Boha na jeho vůli a třeba odpověď nepřichází? Zato roste netrpělivost a obavy. Co poradit upřímně hledající duši? Někdy by byl člověk rád, kdyby měl někoho, kdo by z něj sňal náročné hledání a nejistotu ulehčil tím, že by mu řekl jasně: to udělej, to nedělej. Pán Bůh sice v mnoha věcech jasně říká to ano, to ne, ale v mnoha oblastech nám nechává zodpovědnou svobodu se rozhodnout. Neříká nám den za dnem co přesně máme dělat, jaké ponožky si obléknout a co si dát k obědu. Věci jako volba zaměstnání nebo školy jsou jistě závažnější, ale mám za to, že tu panuje podobný princip. Pokud ti Bůh nezjeví jasně, jak se máš rozhodnout, je rozhodnutí na tobě, máš v tom svobodu. Svobodu ovšem zodpovědnou. Budeš se ptát, zda ti to či ono rozhodnutí pomáhá žít čistý křesťanský život, zda to či ono nebrání tvé službě a následování Krista, zda je to pro tebe moudré, zda to odpovídá tvému obdarování a osobnostnímu vybavení, budeš se též ptát na radu zkušenějších křesťanů, atd. To všechno jsou nápomocné otázky, které nám v nejasných otázkách života pomáhají správně se rozhodnout. Pomocí nám tu jsou i odvážná slova sv. Augustina, který řekl: „Miluj a čiň, co chceš“. Lásky k Bohu, k lidem ale i k sobě samému je vynikajícím vodítkem při rozhodování v nejasných otázkách. Pokud skutečně miluješ Boha a

všechna tvá rozhodnutí jsou motivována láskou k němu, pak se nemůžeš rozhodnout špatně. Bohu nezáleží až tak na tom, jakou školu či práci budeš mít, ale kdo jsi a jakým jsi člověkem. Právě sem míří ona jasně zjevená, obecná Boží vůle – vede nás k tomu kým a jakými máme být. Tím nechci rozhodování v nejasných oblastech života podceňovat. Jsou pro nás velmi důležitá. Ale někdy nám mnohem více než úzkostná snaha nešlápnout vedle, pomůže klidná důvěra v Boha a rozhodování co nejvíce korespondující s naší láskou k němu. A mějme též na paměti, že Pána Boha u nás mnohem více zajímá, jak se stavíme k té jeho jasně zjevené vůli v Desateru, v evangeliu a apoštolských příkazech, než jestli budu pekařem, inženýrem, učitelkou nebo misionářem. Mnohem více Bohu záleží na tom *jakým* budu pekařem, inženýrem, učitelkou a misionářem, *jakým* budu člověkem. Sem především míří Boží vůle.

Zaslíbení pro ty, kdo ctí Boží vůli

Pro ty, kdo Boží vůli nepřekrucují ve svůj prospěch, ale upřímně ji ctí, má Pavel mnohá zaslíbení. Kdo poznává a činí Boží vůli:

- ponese ovoce dobrých skutků: Čili nebude užitečný jen sám sobě, ale i druhým lidem. Je-li člověk srdcem skutečně Božím člověkem, má to velký vliv a velké požehnání pro celé jeho okolí – pro rodinu, kolegy v práci, pro bratry a sestry ve sboru. Kdo se řídí Boží vůlí je pravým pokladem pro všechny, s nimiž se setkává. Bůh skrze něj koná své dílo.

- poroste v poznání Boha: Co má být větší touhou křesťanské duše, než víc a více poznávat Boha. Existuje dvojitý druh poznání: *intelektuální* a *zkušenostní*. Nebo *teoretické* a *praktické*. Obojí je důležité. Aby mohla být správná praxe, je třeba i dobré teorie. Odtud důraz církve na vyučování. Bez dobrého učení církev tápe v herezích a bludných náhledech na život. Ale na druhé straně, nejlepší učení, nejlepší teorie nestačí, pokud nedojde také k činům. Poznávat Boha můžeme teoreticky, v učení, ale tady to nemá skončit. Pro Biblii je rozhodující poznání zkušenostní – poznat tak, že s Bohem učiním osobní zkušenost. A k té se dostávám krom jiného tak, že jsem poslušen toho, co mi Bůh říká. Poslušností Boha se prohlubuje moje poznání Boha.

- nabudete trpělivosti a vytrvalosti. Trpělivost a vytrvalost víry se nenabývá jinak, než poslušností Boha. Kde se Bohu nějak vytáčíme z rukou, naše víra a náš duchovní život ochabují. Kde navzdory všem těžkostem následujeme Kristova, tam naše víra zesiluje a je odolnější.

- poroste naše vděčnost Bohu Otci. Je to zajímavé, většinou si vděčnost Bohu spojujeme s tím, co on pro nás dělá. Děkujeme za všechno, co nám dává. Ale zde je to spíše tak, že naše vděčnost narůstá tím, když my děláme něco pro Boha a podle jeho vůle. Proč? Protože čím více poznáváme a prožíváme Boží vůli, tím více vidíme jak je Bůh moudrý a dobrý. Jak nás jeho vůle ochraňuje před zbytečnými neštěstími a pády.

Závěr

Stojíme na prahu nového roku 2011. Přelom roku je vždy příležitostí k ohlédnutí se za tím, co uplynulo, ale také vyhlédnutí toho, co a jak bude. Jsme tu lidé různí. Někdo hledíme do budoucna s nadějemi, jiní s obavami, někdo zase možná neočekává už nic. To, co je však stejné pro nás pro všechny je, že i rok 2011 může být rokem našeho hlubšího poznávání Pána Boha a jeho vůle – té obecné (pro všechny lidi) i té konkrétní (pro nás osobně). Modleme se spolu s Pavlem, aby nám Bůh dal poznat svou vůli. A to „*plně, se vší moudrostí a duchovním pochopením*“ (v. 9), jak čteme. To není něco automatického, za to se přimlouval sám apoštol a potřebujeme se za to modlit i my, abychom poznávali Boží vůli pro svůj život plně, nejen výběrově, podle našich představ a přání. Jsme jen lidé a ne vždy Boží vůli rozumíme dobře a ne vždy jsme pohotoví k poslušnosti. Domníváme se někdy, že Bůh je jakýsi zloděj štěstí, že jeho vůlí je odeprít nám radost ze života. Kéž nás slovo ap. Pavla povzbudí, že činit Boží vůli sebou nese mnohý užitek a hloubku pro život. Ať nás všechny do nového roku vyprovází i požehnání z Žd 13. kap.:

„*A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen*“ (Žd 13,20-21)